Lietas Nr. 11095031514
Lietas arhīva Nr. KA04-1066-15/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā **2015.gada 22.oktobrī**

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese L.Poļakova
tiesneši A.Uminskis un I.L.Zemīte
piedaloties prokuroram U.Cinkmanim
zvērinātai advokātei A.Riekstiņai

atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, izskatīja krimināllietu /pers. F/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 116.panta, sakarā ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas prokuratūras virsprokurora R.Novaka apelācijas protestu par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 05.marta spriedumu,

konstatēja:

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 05.marta spriedumu /pers. F/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu Krimināllikuma 125.pantā trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un noteikts sods – brīvības atņemšana uz 5 (pieciem) gadiem.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu konstatēts, ka /pers. F/ nodarīja tīšu smagu miesas bojājumu, kas vainīgā neuzmanības dēļ bijis par iemeslu cietušā nāvei, šādos apstākļos:

2014.gada 23.februārī ap plkst.18.30, /pers. F/ savā dzīvesvietā /adrese/, būdams alkohola ietekmē un dusmīgs par to, ka /pers. H/ ir paņēmusi komunālajiem maksājumiem atlikto naudu, nolūkā nodarīt viņai miesas bojājumus, ar dūrēm tīši iesita /pers. H/ ne mazāk kā trīs reizes pa galvu, kā rezultātā /pers. H/ nokrita istabā uz grīdas. Pēc tam /pers. F/ devās uz virtuvi, kur paņēma ķebli, ar kuru tīši, ne mazāk kā trīs reizes, iesita uz grīdas gulošai /pers. H/ pa galvu un ķermeni.

/pers. F/ darbību rezultātā /pers. H/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi:

galvas rajonā – daudzi ādas bojājumi labā pieres, labās acs, labā vaiga, deguna, apakšžokļa, augšlūpas rajonā, zemādas asinsizplūdums labās acs plakstiņos, pieres apvidū, kreisās uzacs rajonā, kreisās acs ārējā kaktiņa, vaiga apvidū, vairāki zemādas asinsizplūdumi apakšžokļa rajonā un kreisās auss gliemežnīcā, deguna kaula lūzums, ar asinsizplūdumu zem galvas ādas lēvera, sista brūce labā paura – pakauša apvidū. Minētos ārējos miesas bojājumus pavadījis asinsizplūdums zem mīkstajiem galvas smadzeņu apvalkiem;

krūšu kurvja rajonā – vairāki zemādas asinsizplūdumi krūšu kurvja mīkstajos audos, daudzu ribu lūzumi pa trīs līnijām krūšu kurvja labajā pusē, daudzi ribu lūzumi pa trīs līnijām kreisajā krūšu kurvja pusē ar kreisās plaušas apakšdaivas plīsumu, plaušu sasitumu, asinsizplūdumu pleiras dobumos un asins aspirāciju;

ekstremitāšu apvidū – daudzi zemādas asinsizplūdumi, ādas nobrāzumi abu plecu apvidū ar labā atslēgas kaula ārējā gala lūzumu, uz rokām, kājām, kreisajā sēžas un labās gūžas rajonos.

Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, no kuriem, vainīgā neuzmanības dēļ, 2014.gada 23.februārī iestājās /pers. H/ nāve.

Ar šādām darbībām /pers. F/ izdarīja Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Par pirmās instances tiesas spriedumu Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas prokuratūras virsprokurors R.Novaks iesniedzis apelācijas protestu, kurā lūdz atcelt Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 27.februāra spriedumu daļā par /pers. F/ noziedzīga nodarījuma izdarīšanā saskaņā ar apstākļiem, kas norādīti apsūdzībā, pēc kuras kriminālprocess nodots tiesai, un noteikt bargāku sodu, izslēdzot atbildību mīkstinošos apstākļus, kuri atzīti saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu.

Prokurors nepiekrīt pirmās instances tiesas spriedumam: daļā par /pers. F/ darbību kvalificēšanu pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas; daļā par sprieduma aprakstošajā daļā konstatēto sitienu skaitu; daļā par noteikto sodu.

Pirmās instances tiesa ir secinājusi, ka apsūdzētā izdarītie sitieni pa galvu un krūškurvi ir virzīti uz cietušā svarīgu orgānu bojāšanu, taču apsūdzībā norādīto sitienu intensitāte - ne mazāk kā trīs sitieni pa galvu un ne mazāk kā trīs pa ķermeni, kā arī sitienu izdarīšana ar dūrēm un virtuves ķebli, tiesas ieskatā, rada šaubas par to, ka apsūdzētais ir gribējis panākt nāves iestāšanos.

Turklāt vainīgās personas rīcība pēc nodarītajiem miesas bojājumiem - izsaucot medicīnisko palīdzību un veicot cietušās mākslīgo elpināšanu, ir pretrunā nodomam izdarīt slepkavību un norāda uz to, ka /pers. F/ nevēlējās cietušās nāves iestāšanos.

Tiesa atzina, ka pastāv pamatotas šaubas par /pers. F/ nodomu nogalināt savu sievu, jo nav konstatēti nopietni motīvi slepkavībai.

Prokurors nepiekrīt šādam apsūdzētā /pers. F/ nodoma un subjektīvās puses vērtējumam.

Prokurors citē Dr.iur., prof. Valentijas Liholajas Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2010.gada 30.jūnija Tiesu prakses apkopojumā norādītos atzinumus par slepkavības ar netiešu nodomu nodalīšanu no KL 125.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma.

Prokurors uzskata, ka tiesa nav pietiekami izvērtējusi lietā nozīmīgos apstākļus, kuri liecina par Krimināllikuma 116.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma, t.i., slepkavības izdarīšanu, tostarp, /pers. F/ izdarīto sitienu intensitāti, daudzumu, lokalizāciju un izmantoto izdarīšanas rīku. Tādēļ prokurors uzskata, ka /pers. F/ veiktās faktiskās darbības, kas pierādītas tiesā, pilnībā atbilst Krimināllikuma 116.pantā paredzētā nozieguma kvalifikācijai, t.i., slepkavībai, kas izdarīta ar netiešu nodomu.

Protestā norādīts, ka apsūdzētā /pers. F/ pirmstiesas procesā un tiesā sniegtās liecības, par to, ka viņam nebija nodoms nogalināt /pers. H/, un viņš nav apzināti pieļāvis, ka viņa rīcības rezultātā varētu iestāties sievas nāve, ir vērtējamas kā nepatiesas. Novērtējot apsūdzētā darbības, konstatējis, ka, mērķtiecīgi izdarot eksperta atzinumā konstatēto sitienu daudzumu ar dūrēm un tabureti pa galvu un citiem dzīvībai svarīgiem orgāniem /pers. F/:

- apzināti pieļāvis, ka viņa darbību rezultātā var iestāties personas nāve;
- apzinājies savas darbības bīstamību;
- bijis vienaldzīgs pret iestājušajām sekām - /pers. H/ nāvi.

Prokurors norāda, ka pirmās instances tiesa nepamatoti izdarījusi secinājumu, ka /pers. F/ ir bijis netiešs nodoms nodarīt /pers. H/ miesas bojājumus. Prokurora ieskatā, apsūdzētais ir apzinājies savu darbību kaitīgumu un paredzējis ka iestāties cilvēka nāve, jo, kā spriedumā norāda tiesa, viņš nozieguma izdarīšanas laikā ir pārtraucis savas darbības, aizgājis uzsmēķēt un pēc tam ar tabureti izdarījis tīšus sitienus sievietei, kura atradās uz grīdas un aktīvi nespēja pretoties.

Prokurors secinājis, ka vainīgai personai, izdarot ne mazāk kā 15 sitienus pa dzīvībai svarīgiem orgāniem, turklāt, kopumā izdarot vismaz 25 sitienus, nav iespējams, ka šī persona neapzinātos otras personas nāves iespējamo iestāšanos.

Uzskata, ka tiesa nav analizējusi un motivējusi, kāpēc /pers. F/ tīši veiktajās darbībās, nodarot miesas bojājumus, nav konstatējams netiešs nodoms nonāvēt /pers. H/.

Turklāt pirmās instances tiesa ir izdarījusi secinājumu par to, ka /pers. F/ tika inkriminēts nolūks nogalināt /pers. H/.

Pretēji tiesas izdarītajiem secinājumiem, prokurors uzskata, ka noziedzīgam nodarījumam, kas izdarīts tīši ar netiešu nodomu nav jākonstatē motīvs pret kaitīgajām sekām, kas iestājušās. Šajā gadījumā /pers. F/ ir motīvs nodarīt miesas bojājumus, bet attiecībā pret nāves iestāšanos motīva nav. /pers. F/ ir inkriminēta slepkavība ar netiešu nodomu, bet motīvs, pret personas nāves iestāšanos, konstatējams tikai slepkavībai ar tiešu nodomu.

Prokurors norāda, ka atbilstoši Krimināllikuma 10.panta pirmajai daļai noziedzīgs nodarījums atzīstams par izdarītu aiz neuzmanības, ja persona to izdarījusi aiz noziedzīgas pašpaļāvības vai noziedzīgas nevērības. Tomēr tiesas spriedumā nav atrodams kā tieši izpaudās apsūdzētā /pers. F/ neizmanība attiecībā uz savu prettiesisko darbību seku iestāšanos.

Ņemot vērā minēto, prokurors uzskata, ka tiesai pārkvalificējot /pers. F/ darbības pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, jaunajā apsūdzībā bija jānorāda kā tieši izpaudās vainīgā neuzmanība, tomēr tiesa to nav izdarījusi nedz jaunajā apsūdzībā, nedz sprieduma motīvu daļā.

Tā kā prokurors ir konstatējis, ka apsūdzība, kas grozīta pirmās instances tiesā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 462.panta otro daļu, ir pretrunā ar tiesas izmeklēšanā noskaidroto un neatbilst 2014.gada 4.aprīļa eksperta atzinumā Nr.l99 secinātajam par mirušajai /pers. H/ konstatēto sitienu skaitu, prokurors, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 551.panta piekto daļu un 562.panta otro daļu, lūdz /pers. F/ notiesāt pēc apsūdzības, kāda celta 2014.gada 13.jūnijā pirmstiesas kriminālprocesā.

Prokurors lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu, /pers. F/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 116.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, konstatējot, ka apsūdzētais izdarījis citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu (slepkavību).

Turklāt prokurors uzskata, ka tiesa nepamatoti paplašinājusi Krimināllikuma 47.panta otrajā daļā noteikto tiesas kopmetenci atzīt citu atbildību mīkstinošu apstākli, kas nav paredzēts Krimināllikuma 47.panta pirmajā daļā.

Tiesa par apsūdzētā /pers. F/ atbildību mīkstinošu apstākli ir atzinusi apsūdzībā norādīto faktisko darbību atzīšanu, kas ir pretrunā ar Krimināllikuma 47. panta jēgu, jo apsūdzētais faktiski viņam inkriminētās darbības nav atzinis, par to liecina, nespēja paskaidrot kā saskaņā ar 2014.gada 4.aprīļa eksperta atzinumā Nr.199 norādīto /pers. H/ radušies konstatētie miesas bojājumi un tik daudzas traumatiskas iedarbības.

Tiesa par /pers. F/ atbildību pastiprinošu apstākli atzina, to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē, ko apsūdzētais tiesas sēdē pēc būtības noliedza.

Tā kā apsūdzētais nav atzinis savu vainu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (faktiski nav atzinis arī to, ka nodarījis visus mirušajai konstatētos miesas bojājumus) nepastāv pamats uzskatīt ka /pers. F/ ir nožēlojis izdarīto.

Prokurors uzskata, ka nepastāv likumīgs pamats Krimināllikuma 47.panta otrās daļas piemērošanai. Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešās daļas noteikumiem var atzīt, ka ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. F/ nav noteikts likumīgs un pamatots sods.

Prokurors lūdz /pers. F/ noteikt sodu tādā apjomā, kādu to lūdza noteikt prokurors pirmās instances tiesas sēdē.

Pirmās instances tiesa /pers. F/ ir notiesājusi ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) gadiem, nepiemērojot papildsodu - policijas kontroli.

Ņemot vērā to, ka tiesas noteiktā kvalifikācija nav pareiza, kā arī, to ka apsūdzētais nogalinājis savu ģimenes locekli, pēc prokurora viedokļa noteiktais sods nav adekvāts un samērīgs ar izdarīto noziedzīgo nodarījumu, tā mīkstuma dēļ.

Prokurors uzsver, ka nepastāv pamats noteikt /pers. F/ sodu, kas būtu pietuvināts sankcijā paredzētajam minimālajam apmēram, prokurora ieskatā nosākamais sods būtu pietuvināms sankcijā

noteiktajam maksimālajam apmēram, jo lietā konstatēts apsūdzētā atbildību pastiprinošais apstāklis un nav konstatējami atbildību mīkstinoši apstākļi.

Apelācijas tiesas sēdē prokurors U.Cinkmanis uzturēja Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas prokuratūras virsprokurora R.Novaka iesniegto apelācijas protestu, lūdza /pers. F/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 116.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā saskaņā ar pirmstiesas izmeklēšanas laikā /pers. F/ celto apsūdzību. Lūdza /pers. F/ pēc Krimināllikuma 116.panta sodīt ar brīvības atņemšanu uz 8 gadiem ar policijas kontroli uz 2 gadiem.

Apsūdzētā aizstāve, zvērināta advokāte A.Riekstiņa lūdza pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu, prokurora apelācijas protestu noraidīt, jo pirmās instances tiesa ir taisījusi tiesisku un pamatotu spriedumu, kurā konstatējusi tādus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, kādi tika norādīti, ceļot /pers. F/ jaunu apsūdzību tiesas izmeklēšanas laikā.

Izvērtējot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus to kopumā un savstarpējā sakarībā, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par /pers. F/ inkriminētā noziedzīgā kvalificēšanu no Krimināllikuma 116.panta uz Krimināllikuma 125.panta trešo daļu un daļā par /pers. F/ noteikto sodu.

Turklāt par pamatotu apelācijas instances tiesa atzīst prokurora protestu daļā par to, ka pirmās instances tiesa /pers. F/ nepamatoti ir grozījusi apsūdzību, jo faktiski noziedzīgais nodarījums ir izdarīts apstākļos, kas norādīti apsūdzībā, pēc kuras kriminālprocess tika nodots tiesai.

Atbilstoši Krimināļprocesa likuma 564.panta piektās daļas noteikumiem, apelācijas instances tiesa konstatē, ka

/pers. F/ izdarīja citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu (slepkavību), un proti

2014. gada 23. februārī ap pīkst. 18:30, /pers. F/, atrodoties dzīvoklī /adrese/, būdams dusmīgs par to, ka /pers. H/ ir paņēmusi komunālajiem maksājumiem atlikto naudu, ar trulu - cietu priekšmetu tīši iesita /pers. H/ ne mazāk kā desmit reizes galvas apvidū, ne mazāk kā piecas reizes krūšu kurvja rajonā, un ne mazāk kā desmit reizes plecu un ekstremitāšu rajonā, apzināti pieļaujot, ka viņa darbību rezultātā var iestāties /pers. H/ nāve. Sitieni tika izdarīti ar cietiem truliem priekšmetiem tajā skaitā arī ar dūri un krēslu (tabureti).

/pers. F/ prettiesisko darbību rezultātā /pers. H/ nodarīti sekojoši miesas bojājumi:

Galvas rajonā - daudzi ādas nobrāzumi labā pieres, labās acs, labā vaiga, deguna, apakšžokļa, augšlūpas rajonā, zemādas asinsizplūdumi labās acs plakstiņos, pieres apvidū, kreisās uzacs rajonā, kreisās acs ārējā kaktiņā, vaiga apvidū, vairāki zemādas asinsizplūdumi apakšžokļa rajonā un kreisās auss gliemežnīcā, deguna kaula lūzums, ar asinsizplūdumu zem galvas ādas lēvera, sista brūce labā paura - pakauša apvidū. Minētos ārējos miesas bojājumus pavadījis asinsizplūdums zem mīkstajiem galvas smadzeņu apvalkiem.

Krūšu kurvja rajonā - vairāki zemādas asinsizplūdumi krūšu kurvja mīkstos audos, daudzu ribu lūzumi pa trīs līnijām krūšu kurvja labajā pusē, daudzi ribu lūzumi pa trīs līnijām kreisajā krūšu kurvja pusē ar kreisās plaušas apakšdaivas plīsumu, plaušu sasitumu, asinsizplūdumu pleiras dobumos un asins aspirāciju.

Ekstremitāšu apvidū - daudzi zemādas asinsizplūdumi, ādas nobrāzumi abu plecu apvidū ar labā atslēgas kaula ārējā gala lūzumu, uz rokām, kājām, kreisajā sēžas un labās gūžas rajonos.

Galvas trauma un krūšu kurvja trauma kopumā ar daudziem abpusējiem ribu lūzumiem, kreisās plaušas plīsumu un plaušu sasitumu, atsevišķi izvērtējot, pieskaitāmi pie smagiem miesas bojājumiem, un vērtējami kā dzīvību apdraudoši.

Labā atslēgas kaula lūzums, atsevišķi ņemot, pēc sava rakstura pieskaitāms pie vidēji smagiem miesas bojājumiem, kas dzīvām personām parasti izraisa ilgstošu veselības traucējumu uz laiku vairāk par trīs nedēļām.

Zemādas asinsizplūdumi un ādas nobrāzumi uz ekstremitātēm atsevišķi ņemot, katrs pieskaitāms pie maznozīmīgiem miesas bojājumiem. Kopumā visi konstatētie miesas bojājumi izraisījuši akūtu mazasinību un traumatisku šoku. Nāve iestājusies no visa miesas bojājumu kopuma, kurš ir tiešā cēloniskā sakarībā ar /pers. H/ nāves iestāšanos 2014. gada 23. februārī.

Ar savām darbībām /pers. F/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 116.pantā.

/pers. F/ vaina Krimināllikuma 116.pantā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta ar paša apsūdzētā pirmstiesas izmeklēšanas laikā un tiesas sēdēs sniegtajiem paskaidrojumiem, ar cietušā /pers. F/, liecinieku /pers. N/, /pers. O/ un /pers. P/ liecībām.

Apsūdzētais/pers. F/ uzreiz pēc viņa aizturēšanas 2014.gada 23.februārī ir atzinis, ka cietušās /pers. H/ nāve ir iestājusies tieši viņa pret cietušo pielietotās vardarbības rezultātā.

Pirmstiesas izmeklēšanas laikā viņš pašrocīgi ir rakstījis vaļsirdīgo atzīšanos, kurā ir norādījis, ka savu vainu pilnīgi atzīst un izdarīto nožēlo. Konstatējot, ka ir pazudusi nauda, kas tika atlikta komunālo maksājumu nomaksāšanai, viņš iesita sievai trīs reizes pa seju ar dūri. Viņa nokrita. Viņš izgāja no istabas, sieva gulēja uz grīdas. Viņš atgriezās pēc 5 minūtēm, pajautāja, kur nauda. Sieva pateica, ka naudas nav. Viņš iesita 3 reizes ar tabureti pa plecu (1.sēj.,37.lpp.).

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka minētā raksta saturu viņš uzrakstīja pats.

2014.gada 24.februārī /pers. F/ liecināja, ka sākotnēji iesita sievai vienu reizi ar labo roku galvas rajonā no augšas, pēc tam izdarīja ar kreisās rokas dūri ne mazāk kā divus sitienus galvas rajonā, pēc kā /pers. H/ nokrita uz grīdas. /pers. H/ palika gulēt uz labā sāna, kājas bija saliektas. Uzpīpējis viņš atkal jautāja sievai par naudu un, dusmās par viņas atbildi, paņēma tabureti un ne mazāk kā divas reizes iesita /pers. H/ kreisā pleca rajonā. Pieļauj, ka trāpīja pa galvu. Sitiena izdarīšanai pielika spēku, bet nolūka nogalināt nebija (1.sēj., 42.-43.lpp.).

/pers. F/ liecības daļā pa nodarīto sitienu skaitu nav bijušas konsekventas. Atzīstot savu vainu ekspertu atzinumā konstatēto smagu miesas bojājumu nodarīšanā /pers. H/, /pers. F/ vienlaicīgi ir centies norādīt mazāku sitienu skaitu, vai nu vēloties mīkstināt noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus, vai detalizēti neatceroties notikuma apstākļus.

2014.gada 25.februārī pirmstiesas izmeklēšanas laikā /pers. F/ atzina, ka, iespējams, viņš varēja cietušajai nodarīt vēl kādus sitienus, par kuriem iepriekš nav liecinājis. Notikumu detaļas viņš precizēt nevar, jo neatceras. Viņš ir atradies alkohola reibuma stāvoklī un bijis dusmīgs uz /pers. H/ par to, ka viņa paņēmusi naudu, kas bija atlikta rēķinu apmaksāšanai. Savu vainu atzīst pilnībā un izdarīto nožēlo (1.sēj., 47.lpp.).

Pirmās instances tiesas sēdē /pers. F/ liecināja, ka viņš atceras pirmstiesas izmeklēšanas laikā snigtās liecības. Liecības netika sniegtas kāda ietekmē. Tās ir patiesas (1.sēj.,224.lpp.).

Apelācijas instances tiesā /pers. F/ paskaidroja, ka pirmās instances tiesā pie pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegto liecību pārbaudes, viņš ir liecinājis patiesāk, jo labāk atcerējās.

Cietušais/pers. B/ tiesas sēdē liecināja, ka par notikumu uzzināja no izmeklētājiem, māsas, tēva. Pēdējos trīs gadus māte bieži lietoja alkoholu. Tēvs strādāja, pelnīja naudu, bet māte tikmēr mājās lietoja alkoholu. Starp māti un tēvu reti izveidojās konflikti. Viņi dzīvoja draudzīgi, jo kopā bija jau ilgu laiku. Dažreiz bija konflikti par sadzīviskiem jautājumiem, jo mātei bija ļoti smags raksturs un viņai patika piekasīties par sīkumiem. Tēvs mātei izteica iebildumus par to, ka bieži tiek lietots alkohols, taču izsekot tam visam nebija iespējams, jo neviens pa dienu nebija mājās. Māte ignorēja tēva aizrādījumus un savu uzvedību nemainīja. Zinot mātes raksturu, labāk bija nekonfliktēt, jo atkal būtu bijusi kliegšana. Tēvs pēc rakstura mierīgs. Tēvs nekad ne pret vienu nav pacēlis roku. Reizēm arī viņš lietoja alkoholu (1.sēj., 202.-205.lpp.).

Lieciniece/pers. N/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka 2014.gada 23.februārī kopā ar tēvu viņa braukusi uz Rīgas Centrāltirgu pēc produktiem. Mājās viņa atgriezās ātrāk par tēvu, paņēma atslēgas un aizgāja. Tajā dienā viņa neredzēja, ka māte vai tēvs būtu lietojuši alkoholu, bet tēvs no rīta bija nelielā alkohola reibumā. Viņas klātbūtnē tēvs nav bijis vardarbīgs pret māti un māte nav sūdzējusies par to, ka tēvs būtu pacēlis pret viņu roku. Māte bieži lietoja alkoholu (1.sēj., 205.-208.lpp.).

Pirmās instances tiesas sēdē tika nolasītas /pers. N/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, kurās lieciniece ir norādījusi uz to, ka māte jau no rīta bija alkohola reibuma stāvoklī, bet pati pārvietojās, bija dzīva un vesela. Kas notika mājās viņas prombūtnes laikā, viņa paskaidrot nevar. Policijas darbinieki paziņoja, ka tēvs nogalināja māti un ir aizturēts. Viņa redzēja, ka māte guļ istabā uz dīvāna, uz sejas bija redzamas sitienu pēdas. Spilvendrāna, uz kuras viņa gulēja, bija asinīs (1.sēj.,120.-121.lpp.).

Liecinieks/pers. P/ tiesas sēdē paskaidroja, ka 2014.gada 23.februārī vakarpusē tika saņemts izsaukums uz /adrese/. Dzīvoklī, dzīvojamā istabā, uz dīvāna gulēja sieviete ar redzamām vardarbīgas nāves pazīmēm, savukārt virtuvē atradās vīrietis, kurš it kā apzinājās, ko ir izdarījis. Vīrietis teica, ka strīds bija tādēļ, ka sieva deva naudu alum. No vīrieša mutes bija jūtama alkohola smaka, kā arī pati uzvedība liecināja par to, ka vīrietis ir alkohola reibuma stāvoklī. Vīrietis nebija agresīvs, viņa uzvedība bija mierīga (1.sēj.,222.-223.lpp.).

Liecinieks/pers. O/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka 2014.gada 23.februārī, pildot dienesta pienākumus, izbrauca uz notikuma vietu - /adrese/, kur bija notikusi slepkavība. Notikuma vietā atradās mediķi, nelaiķes meita un cilvēks, kurš bija izdarījis slepkavību. Cilvēks paskaidroja, ka noziegumu ir izdarījis paņemtās pensijas dēļ. Vīrietis atradās manāmā alkohola reibuma stāvoklī (1.sēj.,220.-221.lpp.).

Tiesas sēdē tika pārbaudīts liecinieka ziņojums, kurā viņš pašrocīgi ir norādījis, ka dzīvokļa durvis viņam atvēra neatliekamās medicīniskās palīdzības brigādes darbinieki. Daktere paskaidroja, ka dzīvoklī atrodas sievietes līķis ar vardarbības pazīmēm, nāve ir iestājusies pirms mediķu ierašanās un norādīja uz vīrieti, kurš sēdēja koridorā, kā uz iespējamo vaininieku sievietes nāvē. Noskaidroja vīrieša datus – /pers. F/, kā arī cietušās datus- /pers. H/. Vīrietis paskaidroja, ka strīda rezultātā iesitis sievai ar kulaku pa seju un aizgājis prom, kad atgriezies, konstatējis, ka sieva vairs neelpo (1.sēj.,3.lpp.). Liecinieks tiesas sēdē apstiprināja ziņojumā sniegto informāciju.

/pers. H/ līķa apskates protokols satur informāciju par pielietotās vardarbības pazīmēm (1.sēj.,5.-15.lpp.).

Notikuma vietas apskates laikā tika izņemta virtuves taburete (1.sēj.,18.lpp.).

Ar lietisko pierādījumu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinumu Nr.25 konstatēts, ka uz krēsla, kas izņemts notikuma vietā, kājas tika atrastas asinis. Nevar izslēgt /pers. H/ un /pers. F/ asiņu sajaukumu šajā objektā (1.sēj.,71.-72.lpp.).

Ar lietisko pierādījumu tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinumu Nr.24 uz /pers. F/ labās un kreisās rokas nagu nogriezumiem ar zemnagu saturu tika atrastas asinis. Nevar izslēgt /pers. F/ un /pers. H/ asiņu sajaukumu šajos objektos (1.sēj.,75.-76.lpp.).

Ar lietisko pierādījumu tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinumu Nr.23 uz /pers. F/ biksēm tika atrastas asinis. Nevar izslēgt /pers. F/ un /pers. H/ asiņu sajaukumu šajā objektā (1.sēj., 91.-92.lpp.).

Ar mirušas personas tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinumu Nr.199 /pers. H/ līķa izmeklēšanas gaitā konstatēti daudzi miesas bojājumi galvas, krūšu kurvja un ekstremitāšu rajonā. Minētie miesas bojājumi varēja rasties daudzkārtējas trulu-cietu priekšmetu iedarbības rezultātā, ar relatīvi norobežoto virsmu, iespējams, ķermeņa daļu, piemēram, dūri, apautu kāju, kā arī iegarenas formas trulu-cietu priekšmetu, iespējams, ka krēsla daļu iedarbības rezultātā.

Minētie miesas bojājumi varēja rasties neilgi viens pēc otra līdz dažu stundu laikā pirms nāves iestāšanās.

Minētie miesas bojājumi kopumā izraisījuši akūtu mazasinību un šoku un ir tiešā cēloniskā sakarībā ar /pers. H/ nāvi.

Miesas bojājumu secība precīzi nav nosakāma, jo miesas bojājumi radušies aptuveni vienā laikā un arī to pārdzīvošanas laiks ir līdzīgs.

Galvas apvidū /pers. H/ saņēmusi vairāk kā 10 atsevišķas sitiena veida iedarbības, krūšu kurvja rajonā - vismaz 5, plecu un ekstremitāšu rajonā - aptuveni 10 (1.sēj., 93.-98.lpp.).

Ar ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinumu Nr.393/2014 tika konstatēts, ka /pers. F/ noziegumа izdarīšanas brīdī ar psihisku slimību neslimoja un pilnībā varēja apzināties savas darbības un tās vadīt, kas atbilst juridiskam kritērijam-pieskaitāms.

Minētajā ekspertīzes atzinumā norādīts, ka /pers. F/ pašreiz ar psihisku slimību neslimo, viņš ir psihiski vesels, /pers. F/ nav traucējumu apzināties savu darbību un to vadīt.

Tāpat /pers. F/ spēj adekvāti uztvert un iegaumēt lietā nozīmīgus faktus un pareizi par tiem liecināt.

Vai /pers. F/nozieguma izdarīšanas laikā atradās fizioloģiskā afekta vai kādā citā emocionālā stāvoklī, kas saistībā ar situāciju varēja būtiski ietekmēt viņa uzvedību, nav tiesu psihiatra kompetencē izlemjams jautājums. Taču kriminālprocesa materiālos nav datu par to, ka /pers. F/ būtu atradies fizioloģiska afekta stāvoklī (1.sēj.,152.-154.lpp.).

Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka pirmās instances tiesa bez pietiekoša pamata ir pārkvalificējusi /pers. F/ inkriminēto noziegumu no Krimināllikuma 116.panta uz 125.panta trešo daļu.

Krimināllikuma 8.panta otrā daļa noteic, ka, nosakot noziedzīgo nodarījumu izdarījušās personas vainas formu, jākonstatē šis personas psihiskā attieksme pret noziedzīga nodarījuma objektīvajām pazīmēm.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2003.gada tiesu prakses vispārinājumā "Tiesu prakse kriminālietās par noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar tīšu smagu miesas bojājumu izdarīšanu" tiek norādīts, ka katra noziedzīga nodarījuma sastāvu veido objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums, kurš ir vispusīgi izvērtējams noziedzīga nodarījuma kvalifikācijas procesā, ņemot vērā to ciešo saistību un savstarpējo atkarību. Noziedzīga nodarījuma objektīvā puse, proti, personas uzvedības ārējā izpausme, kas var radīt vai rada izmaiņas ārējā pasaulē, ir izvērtējama ciešā kopsakarībā ar nodarījuma subjektīvo pusi- tiem iekšējiem psiholoģiskajiem procesiem, kas noris personas apziņā, kad viņa izdara noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētā apgalvojumiem par nevēlēšanos nonāvēt cietušo gadījumos, kad noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola reibuma stāvoklī, strīda laikā, var būt piešķirama ticamība, taču lai atzītu, ka slepkavība izdarīta ar tiešu nodomu būtu jākonstatē, ka vainīgā darbības liecina par to, ka viņš paredzējis nāves iestāšanos un vēlējies to, un viņa darbību rezultātā nāve iestājusies.

Tomēr slepkavību var izdarīt ne tikai ar tiešu, bet arī ar netiešu nodomu, kad persona nāvi nav vēlējusies, bet viņas darbības noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī norāda uz to, ka šādu seku iestāšanās ir apzināti pieļauta, jo:

1) vainīgā darbības virzītas uz cietušā dzīvībai svarīgu funkciju traucēšanu vai bojājumu nodarīšanu dzīvībai svarīgiem orgāniem;

2) vainīgā darbību intensitāte ir pietiekama, lai radītu dzīvībai svarīgu orgānu bojājumu vai funkciju traucējumu;

3) izmantoti tādi rīki, ar kuriem var tikt izraisīta cilvēka nāve, bet rīcība pēc noziedzīga nodarījuma izdarīšanas liecina par personas vienaldzību pret savas darbības kaitīgo seku iestāšanas iespējamību. Un, ja vainīgajam bija vienalga, vai cietušā nāve iestāsies vai neiestāsies, tad nāves iestāšanās gadījumā viņam par šīm sekām arī jāatbild.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2010.gada 30.jūnija tiesu prakses apkopojumā "Tiesu prakse kriminālietās par slepkavībām" ir noteikts ka, ja persona ir apzinājusies, ka viņas darbības vai bezdarbības rezultātā var iestāties cietušā nāve, un apzināti pieļāvusi šādu seku iestāšanos vai bijusi vienaldzīga pret tām, slepkavība uzskatāma par izdarītu ar netiešu nodomu.

Nodalot slepkavību ar netiešu nodomu no Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma (šādā gadījumā vainīgā neuzmanība pret cietušā nāvi izpaužas kā noziedzīga pašpaļāvība) jāņem vērā, ka abos gadījumos nodoma intelektuālais moments sakrīt, jo vainīgais paredz nāves iestāšanos. Tomēr atšķirība ir apstāklī, ka netieša nodoma gadījumā tiek paredzēta konkrētu nāves seku iestāšanas iespēja (tīši nodarot smagu miesas bojājumu un apzinoties tā bīstamību dzīvībai, vainīgais paredz nāves seku iestāšanos tieši šajā situācijā un šajos apstākļos (intelektuālais moments) un apzināti pieļauj šādas sekas, piekrīt tām vai ir vienaldzīgs pret tām (gribas moments)).

Par vainīgā nodomu nevis neuzmanību attiecībā uz nāvi, var liecināt šādas kopīgās iezīmes, kas vērojamas personas rīcībā, izdarot slepkavību:

1) vainīgā darbību virzība uz cietušā dzīvībai svarīgu funkciju traucēšanu vai bojājumu nodarīšanu dzīvībai svarīgiem orgāniem;

2) tādu rīku vai līdzekļu izmantošana, ar kuriem var tikt izraisīta cilvēka nāve;

3) vainīgā darbību intensitāte, kas pietiekama, lai radītu dzīvībai svarīgu orgānu bojājumus vai funkciju traucējumus.

Pirmās instances tiesa savā spriedumā norādījusi, ka /pers. H/ nodarīto miesas bojājumu daudzumu, lokalizāciju un to smagumu (ko tiesas sēdē arī /pers. F/ neapstrīdēja) apstiprina 2014.gada 4.aprīļa eksperta atzinums Nr.199 (mirušās personas tiesu medicīniskā ekspertīze), kurā norādīts, ka galvas apvidū /pers. H/ saņēmusi vairāk kā 10 atsevišķas sitiena veida iedarbības, krūšu kurvja rajonā - vismaz 5, plecu un ekstremitāšu rajonā - aptuveni 10.

Tomēr tiesa nav pietiekami izvērtējusi noziedzīga nodarījuma izdarīšanas apstākļus un to, ka izdarīto sitienu intensitāte, daudzums, lokalizācija un izmantotais noziedzīga nodarījuma izdarīšanas rīks, norāda uz Krimināllikuma 116.pantā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, t.i., slepkavību. Kā iepriekš norādīts, tieši pēc faktiskajām darbībām, var spriest par subjektīvo pusi, nevis tikai pēc tā, ko savās liecībās norāda apsūdzētā persona.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departaments savā lēmumā lietā Nr.SKK-0001-14 ir norādījis, ka apsūdzēto nodoma patieso saturu atklāj ne tikai viņa liecības, bet arī pierādītā rīcība.

Apelācijas instances tiesa secina, ka /pers. F/ veiktās faktiskās darbības, kas pierādītas tiesā, atbilst Krimināllikuma 116.pantā paredzētā nozieguma kvalifikācijai, t.i., slepkavībai, kas izdarīta ar netiešu nodomu, un proti:

/pers. F/ tīši nodarīja smagus miesas bojājumus /pers. H/, veicot vairāk kā 10 atsevišķus sitienus galvas apvidū, vismaz 5 krūškurvja rajonā . Tādējādi savas noziedzīgas darbības /pers. F/ vērsis pret dzīvībai svarīgiem orgāniem - galvu, krūškurvi.

Sitienus /pers. F/izdarījis gan ar abām rokām, gan ar četru kilogramu smagu tabureti.

Uz slepkavību ar netiešu nodomu norāda arī sitienu izdarīšanas intensitāte - īsā laika periodā izdarījis vairākus sitienus ar dūrēm, pēc pārtraukuma, /pers. H/ jau atrodoties uz grīdas iepriekš piemērotās vardarbības rezultātā, vairākkārt izdarījis sitienus ar tabureti.

Apelācijas instances tiesa piekrīt pirmās instances tiesas secinājumiem par to, ka noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā /pers. F/ nav atradies afekta stāvoklī. Tiesas viedokli apstiprina ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinumā ekspertu izdarītais secinājums, ka kriminālprocesa materiālos nav datu par to, ka /pers. F/ būtu atradies fizioloģiska afekta stāvoklī.

Pirmās instances tiesa nav analizējusi un motivējusi, kāpēc /pers. F/ tīši veiktajās darbībās, nav konstatējams netiešs nodoms nonāvēt /pers. H/, jo tieši šāda apsūdzība celta gan pirmstiesas kriminālprocesā, gan uzturēta tiesā. Tiesa, norāda ka pastāv pamatotas šaubas par /pers. F/ nodomu nogalināt savu sievu, jo nav konstatēti nopietni motīvi slepkavībai. Šāds tiesas secinājums ir pretrunā ar celto apsūdzību, jo /pers. F/ netika inkriminēta slepkavības izdarīšana ar tiešu nodomu.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka /pers. F/ atzīstams par vainīgu Krimināllikuma 116.pantā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc apsūdzības, kāda celta 2014.gada 13.jūnijā pirmstiesas kriminālprocesā, jo apsūdzība, kas grozīta pirmās instances tiesā saskaņā ar Krimināprocesa likuma 462.panta otro daļu, ir pretrunā ar tiesas izmeklēšanā noskaidroto un neatbilst 2014.gada 4.aprīļa eksperta atzinumā Nr.199 secinātajam par /pers. H/ konstatēto sitienu skaitu.

Apelācijas instances tiesa netīc /pers. F/ liecībām par to, ka miesas bojājumus krūšu kurvja rajonā viņš varēja nodarīt /pers. H/, veicot mākslīgo elpināšanu un sirds masāžu.

No mirušās personas tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinuma Nr.199 izriet, ka /pers. H/ konstatētie miesas bojājumi varēja rasties daudzkārtējas trulu-cietu priekšmetu iedarbības rezultātā, ar relatīvi norobežotu virsmu, iespējams, ķermeņa daļu, piemēram, dūru, apautu kāju, kā arī iegarenas formas trulu-cietu priekšmetu, iespējams, kā norādīts lēmumā- krēsla daļu iedarbības rezultātā.

Tiesai nav pamata neticēt ekspertu atzinumam, jo lietā netika iegūtas ziņas par to, ka /pers. H/ nodarītie smagi miesas bojājumi varēja rasties krūškurvja saspiešanas rezultātā.

Izvērtējot lietā iegūtās ziņas par faktiem, apelācijas instances tiesa secina, ka miesas bojājumi cietušās krūšu kurvja rajonā- vairāki zemādas asinsizplūdumi krūšu kurvja mīkstos audos, daudzu ribu lūzumi pa trīs līnijām krūšu kurvja labajā pusē, daudzi ribu lūzumi pa trīs līnijām kreisajā krūšu kurvja pusē ar kreisas plaušas apakšdaivas plīsumu, plaušu sasitumu, asinsizplūdumu pleiras dobumos un asins aspirāciju, nevarēja rasties it kā veiktās sirds masāžas laikā, kad apsūdzētais bija novietojis cietušo uz mīksta dīvāna.

Ekspertu atzinumā izdarītos secinājumus apstiprina paša apsūdzētā liecības, ka sitienus ar krēslu (tabureti) viņš ir izdarījis laikā, kad cietusi ir gulējusi uz grīdas.

No lietisko pierādījumu tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinuma Nr.17,18/2014 izriet, ka izmeklēšanai piestādītais krēsls ir 4 kg smags (1.sēj.,66.lpp.).

/pers. F/ rīcību, kas saistīta ar mākslīgas elpināšanas un sirds masāžas veikšanu /pers. H/, apelācijas instances tiesa vērtē nevis kā pierādījumu apsūdzētā neuzmanībai attiecībā uz cietušās nāvi, bet gan kā pierādījumu tam, ka apsūdzētais, izdarot slepkavību ar netiešu nodomu, tomēr emocionāli ir pārdzīvojis par izdarītā noziedzīga nodarījuma smagām sekām un atbildības iestāšanos.

No paša apsūdzētā liecībām izriet, ka mākslīgo elpināšanu un sirds masāžu /pers. H/ viņš veica tad, kad saprata, ka sieva neelpo un viņai nav pulsa (1.sēj.,223.lpp.).

Nosakot /pers. F/sodu pēc Krimināllikuma 116.panta, Krimināllietu tiesu kolēģija ņem vērā izdarītā noziedzīga nodarījuma raksturu un rādīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 506.panta pirmo daļu prokurors tikai izsaka savu viedokli par apsūdzētajam piemērojamā soda veidu un mēru. Soda noteikšana krimināllietas iztiesāšanas rezultātā ir tiesas prerogatīva. Tiesa atbilstoši Krimināprocesa likuma 514.panta pirmās daļas 4.-7.punktiem, Krimināllikuma 35.panta pirmajai daļai un saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu ir tiesīga piespriest sodu vainīgai personai tādā apmērā, kādu nosaka Krimināllikuma 116.pants.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka pamatoti un likumīgi saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu pirmās instances tiesa par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli ir atzinusi to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departaments 2014.gada 20.maija lēmumā *(Sk. lietu Nr.SKK-347/2104)* noteica, ka ekspertīzes lēmums nav vienīgais pierādījums alkohola ietekmes fakta konstatēšanai. Par alkohola ietekmes pierādījumiem var būt ne tikai ziņas, kas iegūtas Ministru kabineta noteiktajā kārtībā, bet arī citi Krimināprocesa likumā paredzētie pierādījumi.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka lietā iegūtie pierādījumi, tostarp arī paša /pers. F/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, apstiprina faktu, ka noziedzīgais nodarījums ir izdarīts alkohola ietekmē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. F/ atbildību mīkstinošo apstākli pirmās instances tiesa ir atzinusi apsūdzībā norādīto faktisko darbību atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers. F/ nekad nav noliedzis savu vainu noziedzīgu darbību izdarīšanā, kuru rezultātā ir iestājusies /pers. H/ nāve. Izdarīto ir nožēlojis un par to liecina ne tikai viņa sniegtās liecības, bet arī viņa rīcība pēc noziedzīga nodarījuma izdarīšanas.

Apstāklis, ka apsūdzētais nevar precīzi atcerēties izdarīto sitienu skaitu, neliecina par to, ka viņš neatzīst savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Apsūdzētai personai nav piešķirtas tiesības vai pienākums sniegt izdarītā noziedzīga nodarījuma juridisko kvalifikāciju.

/pers. F/ atzīst, ka viņa konkrētā darbība ir tiesībpārkāpums.

Viņa darbību juridisko kvalifikāciju nosaka amatpersonas, kuras veic krimināprocesu un galīgo (legālo) noziedzīga nodarījuma kvalifikāciju nosaka tiesa, pilnīgi un vispusīgi noskaidrojot izdarītā noziedzīga nodarījuma faktiskos apstākļus un dodot šo faktisko apstākļu krimināltiesisku novērtējumu.

Krimināllietu tiesu palāta saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par /pers. F/ atbildību mīkstinošo apstākli atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Krimināllietu tiesu kolēģija ņem vērā, ka /pers. F/ agrāk nav sodīts un no cietušā /pers. F/ un liecinieces /pers. N/ puses raksturots pozitīvi.

Cietusī /pers. H/ pirmās instances tiesas sēdē no cietušā un liecinieces puses tika raksturota negatīvi, kā persona, kura, atrodoties apsūdzētā apgādībā, regulāri lietoja alkoholiskus dzērienus, izraisīja konfliktus un alkoholisko dzērienu iegādei ir iztērējusi apsūdzētā sakrātos naudas līdzekļus, kas bija paredzēti komunālo maksājumu segšanai.

2008.gada 1.jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas kopsapulces lēmumā tika norādīts, ka tiesa, izvērtējusi visus apstākļus, var piekrist tiesu debatēs izteiktiem viedokļiem par piespriežamo sodu vai arī noteikt personai citu sodu, kas var būt gan vieglāks, gan bargāks. Soda piemērošanai jābūt individualizētai. Izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu, ņemami vērā tie konstatētie apstākļi, kas raksturo konkrēto noziedzīgo nodarījumu un atšķir to no citiem tāda paša veida noziedzīgiem nodarījumiem. Analizējot noziedzīga nodarījuma raksturu, tiesām jāvērtē konkrēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanas apstākļi, to vidū noziedzīga nodarījuma izdarīšanas veids, laiks, vieta, paņēmieni, vainīgā motivācija, personas loma noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, nodarījuma realizācijas stadija un iemesli, kas nav ļāvuši to izdarīt līdz galam, kvalificējošie apstākļi, vainīgo personu raksturojošie dati utt.

Ievērojot /pers. F/personību, viņa vecumu, noziedzīga nodarījuma izdarīšanas apstākļus, cietušās raksturojušos apstākļus, viņa atbildību mīkstinošo apstākli, apelācijas instances tiesa atzīst par iespējamu /pers. F/ noteikt sodu, kas pietuvināts Krimināllikuma 116.pantā paredzētās minimālās sankcijas robežās.

Vienlaicīgi apelācijas instances tiesa ņem vērā iepriekš minētās kopsapulces lēmumā ietvertās atziņas par to, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esamība pati par sevi liedz tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu. Konstatējot kaut vienu krimināatbildību pastiprinoši apstākli, tiesa nedrīkst noteikt sodu, kas ir vieglāks nekā likumā paredzētais sods.

Apsūdzētais ir lūdzis piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus.

Šajā sakarā Krimināllietu tiesu palāta ņem vērā to, ka no Krimināllikuma 55.panta pirmās daļas jēgas izriet, ka nosacītas notiesāšanas noteikšana nav tiesas pienākums.

Turklāt no krimināllikuma 55.panta pirmās daļas izriet, ka tiesas pārliecība par to, ka vainīgā persona, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, var veidoties, izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību un citus lietas apstākļus.

Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departaments 2008.gada 21.augusta lēmumā norādīja, ka likums nepārprotami uzskaita apstākļus, kas jāņem vērā, piemērojot nosacītu notiesāšanu, un tiesai nav pamata ignorēt kādu no likumā norādītajiem apstākļiem. Nebūtu piemērojama nosacīta notiesāšana tikai tāpēc, ka vainīgais iepriekš nav sodīts vai sodāmība dzēsta, ka viņš nožēlo izdarīto *(Sk. lieta Nr.SKK-478/08)*.

Krimināllietu tiesu palāta nevar atstāt bez ievērības to, ka likumdevējs /pers. F/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir novērtējis, kā noziegumu ar lielu kaitīguma pakāpi. /pers. F/ inkriminētā panta sankcijas apmērs norāda, ka ar noziedzīgo nodarījumu apdraudētās intereses likumdevējs uzskata par īpaši nozīmīgām. Latvijas Republikas Satversmes 93.pantā deklarēts, ka "ikviena tiesības uz dzīvību aizsargā likums". Turklāt minēto noziedzīgo nodarījumu /pers. F/ ir izdarījis atbildību pastiprinošos apstākļos.

Tiesas sēdē pēc tiesas norīkojuma apsūdzētajam /pers. F/ tika pieaicināta aizstāve, zvērināta advokāte A.Riekstiņa, kurai saskaņā ar Krimināprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu no valsts līdzekļiem izmaksājami 162,22 EUR (viens simta sešdesmit divi *euro* 13 centi) par valsts nodrošinātas juridiskās palīdzības sniegšanu apsūdzētajam.

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 368.panta pirmo daļu minētā summa kā procesuālie izdevumi par aizstāvja juridisko palīdzību krimināprocesā ir piedzenami valsts labā no apsūdzētā, nosakot termiņu maksājuma labprātīgai izpildei - 30 dienas no nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Krimināprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

nosprieda:

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 05.marta spriedumu atcelt daļā par /pers. F/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas.

/pers. F/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 116.pantā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem un ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Soda izciešanas laiku /pers. F/ skaitīt no 2015.gada 22.oktobra.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu /pers. F/ soda termiņā ieskaitīt apcietinājumu no 2014.gada 23.februāra līdz 2014.gada 25.februārim un no 2015.gada 5.marta līdz 2015.gada 22.oktobrim.

Piedzīt no /pers. F/ valsts labā procesuālos izdevumus 162,22 EUR (simts sešdesmit divus *euro* un divdesmit divus centus)par advokāta sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanas dienas.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamentā Krimināprocesa likuma 574., 575.pantos paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Motivēts tiesas nolēmums pieejams 2015.gada 3.novembrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja, tiesnese L.Poļakova

Tiesneši A.Uminskis

I.L.Zemīte